

ת"ד 1025/05/20 - אופק בכור בובליל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 1025-05-20 מדינת ישראל נ' בובליל
תיק חיצוני: 136727

בפני כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מבקשים
נגד
משיבים
אופק בכור בובליל ע"י ב"כ עו"ד יריב בן שחר
מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב

החלטה

לפניי בקשת הנאשם להורות על מחיקת הוראות חיקוק 1 ו-5 מכתב האישום בשל הגנה מן הצדק, זאת מהטעם כי הנאשם לא הוזהר בתחילת החקירה לגביהן.

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו חמישה אישומים. באישום הראשון -עבירות בגין אי הודעה מיד על תאונה עבירה לפי תקנה 144א לתקנות התעבורה, באישום השני- סיכון הולך רגל במעבר חציה-נסיבות מחמירות עבירה לפי סעיף 67 א לתקנות התעבורה תשכ"א 1961, באישום השלישי- נהיגה בקלות ראש עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א, באישום הרביעי- התנהגות הגורמת נזק עבירה לפי תקנה 21(ב)(3) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961, באישום החמישי- אי מסירת פרטים בתאונת נפגעים עבירה לפי תקנה 144א (3) לתקנות התעבורה תשכ"א.

טענות הצדדים

2. ב"כ הנאשם טען כי יש למחוק את אישומים 1 ו-5 לאחר שהנאשם נחקר אך לא הוזהר בתחילת החקירה לגביהן. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה רלוונטית.
3. ב"כ המאשימה טענה, כי הנאשם נחקר בגין כל העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום ואף הוזהר ביחס לעבירות בניגוד לתקנות 144(א)(4) ו- 144(א)(3).

דין והכרעה

4. עובדתית הנאשם לא נחקר באזהרה ביחס לעבירות 1 ו-5, אולם לטענת המאשימה נחקר ונשאל הוא על העבירות הללו במסגרת חקירותיו המשטרה (טענה עליה לא חלק ב"כ הנאשם).
5. לאור האמור, הנאשם נחקר במשטרה על העבירות המפורטות באישום 1 ו-5, וניתנה לו זכות התגובה והטיעון לגביהן גם אם לא הוזהר בטרם נשאל עליהן. כפי שיוסבר להלן, די בכך בכדי לייחס לו את העבירות הללו בכתב האישום. למעשה, שלב החקירה נועד בעיקר לבירור העובדות טרם גיבוש כתב האישום. בעניין זה יפים דבריו של כב' השופט ז' המר בע"פ (ת"א) 71758/04 **אברהם רמי קדר נ' ברוריה שויצר** (4.9.05):
- "כתבי אישום מוגשים על ידי היועץ המשפטי לממשלה או נציגיו "התובעים" כמוגדר בסעיף 12 לחסד"פ. כאמור, ניסוח כתב אישום, בחירת העובדות הנטענות בו וסעיף החיקוק- הם בסמכותה של התביעה הכללית. לא יתכן שסמכותה של התביעה הכללית תוגבל על ידי נוסח האזהרה או סעיף העבירה שנבחר על ידי כל שוטר או חוקר זוטרי בתחילתה של החקירה. מטבע הדברים שלב החקירה, כשמו כן הוא, שלב מוקדם הנועד לחקירת העובדות, דהיינו: גילויין ובירור. רק לאחר הצטברות מלוא הנתונים ניתן לשקול מהו סעיף האישום הראוי".**
6. מן האמור עולה, כי שלב החקירה נועד בעיקר לבירור העובדות טרם גיבוש כתב האישום, כאשר את סעיפי האישום קובעת התביעה לאחר שמקבלת היא את חומר החקירה לידיה, ואין היא מוגבלת לסעיפי העבירה או נוסח האזהרה בה בחר להשתמש החוקר שחקר את הפרשה.
7. טענה דומה נדונה בע"פ (ת"א) 70597/04 **משה הנדלמן נ' מדינת ישראל** (1.12.05) אולם בעניין הנדלמן לא רק שהמערער לא הוזהר על העבירה שיוחסה לו אלא אף לא נחקר לגביה, וחרף זאת הוחלט לדחות את טענת המערער לפיה לא ניתן להאשים אותו בעבירה שלא נחקר והוזהר לגביה. הדבר נכון על אחת כמה וכמה כאשר מדובר רק בהעדר אזהרה.
8. בנוסף, לא הראה ב"כ הנאשם כי מתקיימים המבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך החלת "הגנה מן הצדק" בסיטואציה הנטענת על ידו בפרשה זו, לא ביחס לעוצמת הפגמים, ולא ביחס לריפוי הפגמים במקרה זה על ידי העלאת העבירות המיוחסות בפני הנאשם במהלך חקירתו וקבלת עמדתו באשר אליהן (ראה החלטה של בית המשפט העליון בע"פ 40649/07 בעניין בורוביץ המדברת בעד עצמה ביחס להגנה זו).
9. לפיכך, ובהתאם לפסיקה המנחה, אין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה חלה "הגנה מן הצדק ביחס לנאשם" מהנימוקים שהעלה. טענת ההגנה נדחת.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשפ"א, 16 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.